

[Føged.]

som vi nåede frem til forrige år, og som vi efter forslaget nu tager med over i kilde-skattetilværelsen.

For det femte tilpasses formueskattens skala til de forventede virkninger af den forestående 14. ejendomsvurdering, og herudover sker der en særdeles ønskelig forenkling af denne skala, idet vi herefter kun har ét trin, én enkelt skattepromille.

For det sjette aflastes skattelovgivningen for forskellige støtteregler, som mere praktisk hører hjemme i anden lovgivning. Det gælder således de almindelige børnetilskud, ombytningen af den skattemæssige forsørgerstatus for enlige forsørgere til et særligt tillæg til børnetilskuddet og for pensionisters vedkommende ombytningen af de skattemæssige nedslagsregler med et forhøjet pensionstillæg.

Det er omlægninger, som alle partier allerede for år siden nåede principiel enighed om, og det er forenklinger, som bedre harmonerer med kildeskattens system. For det sidstnævntes vedkommende — ombytningen af nedslagsreglerne — tror jeg også at det må tillægges betydning, at det giver et sandere og klarere billede af, hvad vort samfund byder sine ældre.

Andre vigtige sider af det foreliggende forslag kunne fremhæves. Der er tale om landvindinger, som mit parti har arbejdet for, og som vi hilser med glæde. Selvfølgelig har der også været tale om afvejninger af forskellige hensyn, og det er vel næppe givet, at forslaget i alle enkeltheder og for alle tider repræsenterer de vises sten, så vi for fremtiden helt kunne lægge skattelovgivningen til side og gå over til andre emner.

Forslaget skal nu formentlig gennemgås grundigt i et folketingsudvalg, og tilbage står fastsættelsen af den udskrivningsprocent, der bliver mellemløbet mellem grundbeløbskalaen og de skattebeløb, folk faktisk kommer til at betale.

Jeg lyttede med interesse til udtalelserne fra den socialdemokratiske ordfører om, at denne udskrivningsprocent eventuelt kunne ligge på 85 op til 90 pct. Jeg gad vide, om de samme tal var blevet nævnt, hvis det ærede medlem havde siddet på finansministerens plads; på forhånd tvivler jeg.

Yderligere et par problemer skal dog også nævnes.

Inflationssikringen af enhedsskalaen forudsattes første gang i funktion fra nytår 1971, medens de nuværende personfradrag, 5.000 kr., og skalagrænser foreslås uændrede for 1970. Her er jeg enig med hr. Grünbaum i, at disse fradrag og disse grænser allerede har været i kraft i et par år, og meget kunne derfor tale for, at inflationsreguleringen får virkning allerede i 1970, selv om det måske ville koste en lidt højere udskrivningsprocent. Jeg går ud fra, at vi kan få dette nærmere belyst i udvalget. Selve fremrykningen af beskatningsgrundlaget vil jo også få virkninger for skatteydere lige omkring disse beløbsgrænser og specielt omkring den skattefrie bundgrænse. Den sociale balance kan næppe sikres alene via udskrivningsprocenten.

Jeg er fuldt opmærksom på, at dette problem må ses i sammenhæng med ændringen af personfradragene for den kommunale indkomstskat. Også her må jeg erklære mig enig med hr. Grünbaum i, at i den kommunale indkomstskat kunne man nok have et personfradrag, der var ens over hele landet. Jeg håber, at vi vil nå frem til det, lige så vel som vi på mange andre områder bør nå frem til, at der er nogenlunde ens regler for hele landet. Jeg tænker i den forbindelse på, at vi i sin tid fik folke- og invalidepensionen rettet ud fra at have én højde i København, noget andet i købstæderne og noget tredje på landet, og jeg tænker såmænd på det i øjeblikket højaktuelle, stedtillæggene til tjenestemændene. Jeg finder ingen berettigelse for, at der skal være disse forskelligheder, heller ikke på dette kommunale område, som her er inde i billedet.

Jeg har en bemærkning med hensyn til en sproglig forvirring i skattelovgivningen. Der anvender vi betegnelsen forsørgere på tværs af ordets almene betydning. Selv om forhøjelsen af det særlige børnetilskud dækker ind i realiteten, kan det nok forvirre, at et ægtepar uden børn betegnes som forsørgere, medens en enlig far eller mor med 7 børn — for at tage et tal — ikke er forsørger i skattelovens sprogbrug. Med adgangen til individuel beskatning for ægtefæller bevares samtidig retten til sambeskatning på de områder, hvor den er en væsentlig fordel, og